

CHAMPAÑA Y VINOS

DE MESA

CAVAS HILL

MOJA

VILAFRANCA DEL PANADES

Les desea felices
PASCUAS DE NAVIDAD
y un próspero
AÑO NUEVO

Representantes:

RIBOT - OLIVER

CALLE CRUZ, 73

San Feliu de Guixols

Con el nuevo Jefe

Tal como oportunamente se informó, ha sido nombrado Jefe de Estación de San Feliu D. Narciso Busquets de Palol, quien venía desempeñando igual cargo en la Estación de Llagostera. Con él hemos cambiado unas palabras.

—Díganos Sr. Busquets: ¿Cuándo ingresó en la Campaña?

—En el año 22, como alumno en la estación de Gerona. Tenía entonces 19 años.

—Hasta llegar al cargo actual, ¿en que sitios ha estado?

—El año 26 pasé a Grande, el 32 a Pequeña, siempre en Gerona; el 39 estuve unos meses en San Feliu y luego fui a Llagostera donde he estado hasta la fecha.

—¿Es verdad que hay cierta tirantez entre los vecinos de Llagostera y Cassá?

—Yo soy de Fornells de la Selva.

—¿Y entre los dos Jefes de Estación?

—No hay tirantez alguna.

—¿Su afición favorita?

—La caza.

—¿Qué prefiere: facturar mercancías o despachar billetes?

—La taquilla es siempre más alegre. Se ve más público.

Facturar resulta algo monótono.

—¿Por qué en las Estaciones tocan de vez en cuando una campana?

—No la tocan de vez en cuando Según el Reglamento, en las Estaciones terminales se toca veinticinco minutos antes de la salida de cada tren y cuando el que va a llegar sale de la Estación anterior.

—¿Y después de la campana, cómo se las arreglan los agentes del Ferrocarril para hacer salir un tren?

—De la siguiente manera: Primero salgo yo y toco el pito.

—Muy bien.

—Luego el Conductor toca el pito.

—Muy bien.

—Finalmente el Maquinista también toca el pito.

—Muy bien, pero ¿no es mucho pito para un tren tan pequeño?

—¡Es el Reglamento!

María BONAL

LENCERÍA Y NOVEDADES
Mayor, 27

LES MUSIQUES DE REGIMENT

NOTES
RETROSPECTIVES

Certament en tot lloc, en totes les emocions de la vida, la música ha estat la constant companya de la humanitat.

Ben coneguda és la popularitat de que fruïren anys enrera les Bandes Militars, com també fou remarcable la funció civilitzadora que elles exerciren. Molt s'havia escrit sobre les nostres músiques de regiment, i això era degut a l'èxit que coronava la tasca incansable dels Músics-Majors d'aquell temps.

Recordo que a la nostra ciutat, arribat el Carnaval, o amb motiu de Festa Major, vells i joves, grans i xics, acudien en gran nombre a l'Estació a rebre la que s'havia contractat per tal d'amenitzar les festes. Pot dir-se que la seva entrada, al compàs d'un airós pas-doble, era triomfal, constituint una mena de pregó ben xiroi i que aixecava a tot el veïnat de Tueda.

Aquest petit comentari, fruit d'una mera diversió, o de la meva curiositat, es limita a un esboç dels prodigis que produïren aquells directors militars en l'alliçament dels músics. Per les dades que he pogut reunir, s'arriba al convenciment de que molts d'aquells mestres haurien pogut ostentar un títol de privilegi que en molts països conferien a la gran virtut de la instrucció.

Cal esmentar, en primer lloc, i no solament pels seus mèrits, sinó perquè fou músic-major de la brillant Banda d'Assia, o sia la que amb molta freqüència visitava la nostra ciutat, a Dn. Apolinar Kriales, mestre eminent i molt acreditat com a director, ja que la seva reputació no es quedà tancada a casa nostra, sinó que fou ben remarcada fora del país. I, com a nota curiosa, farem menció d'una expedició que realitzà a Perpinyà pel Febrer de l'any 1.897, amb la seva música, que era aleshores la del mateix Regiment d'Assia.

A la dita població francesa tenien lloc cada any unes festes de Beneficència i, per tal de prendre part en les mateixes, fou sol·licitada al nostre Govern la cooperació de la Banda, pel molt digne senyor Alcalde d'aquella ciutat, Monsieur Caulas, essent concedida l'autorització de concórrer a l'acte.

Segons crònica fidedigna, el que podria dir-se de l'ovació assolida pel conjunt musical

del Regiment d'Assia, resultaria poc, en comparança amb la realitat i, per la mateixa relació, ens enterem de que l'entusiasme es convertí en deliri durant un concert executat en l'avinguda «des Platanes», a l'interpretar l'obertura de Suppé «POETA Y ALDEANO». I també després, a l'interpretar dues Bandes, una d'elles francesa, (104 músics reunits) una marxa que el mestre Kriales escrigué expressament per a aquell acte i que dedicà al Consell Municipal i al Comité de Festes de Perpinyà. Allà mateix el mestre Kriales fou proposat per a la condecoració «Les-Palmes-Acadèmiques», quedant així gravat per sempre el nom del mestre, i en l'ànim d'aquest, un record inesborrable.

Més tard, una comissió va venir a Espanya exclusivament per a fer-li ofrena d'una preada insígnia amb la següent dedicatòria: «Fêtes de bienfaisance—Carnaval de Perpignan, 1 897—Chef de musique: Apolinar Kriales.»

I qui no recorda també l'actuació d'un altre mestre excel-

lent, el mestre Juncà, que pocs anys més tard fou el director del mateix conjunt, així com molts d'altres, tots ells dignes dels més grans elogis?

Com a corol·lari, esmentarem l'Exposició que l'any 1.892 es celebra a Xicago a la que va concórrer un altre reputadíssim músic-major que ho fou dels Regiments de Balears i de Saragossa, Dn. Francisco Martínez, designat per a prendre part, amb una música per ell organitzada, en el Concurs Internacional del Nou Món. — Vegi's el que això suposava aleshores. — Aquest mestre fou elegit per a interpretar amb la seva batuta, més enllà de l'oceà, les obres de música espanyola, conquerint un triomf tant lègitim que es sobreposà a l'actuació de totes les Bandes que deixaren sentir las seves harmonies en aquella capital del Estats Units. Fou condecorat amb la Creu Blanca del Mèrit Militar.

Aquesta breu semblança posada de manifest la reputació artística de que fruïren les brillants Músiques Militars.

J. Soler C.

GRAN LICOR

**Estomacal
BONET**

**Anís Refinado
COSTA BRAVA**

